

MONOGRAFIES D'ART

(PINTURA)

RAFAEL BENET

PER

J. M. LÓPEZ-PICÓ

*34 reproduccions de pintures
i dibuixos*

RAFAEL BENET

J. M. LÓPEZ-PICÓ

RAFAEL BENET

*34 reproduccions de pintures
i dibuixos*

R.17.301

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

Rafael Benet

Silenciós de mena, estimo, amb singular afecte, aquests homes eixuts de paraules i treballats per dins pel combat dels dos grans focs vitals, que són l'entusiasme i la joia, en els quals no totes les companyies, ni, de lluny, totes les camaraderies, saben abrindar-se.

Company d'En Benet, i a estones camarades, amb una convivència espaiada o immediata i exigent, amb la mateixa naturalitat, tinc d'ell la segura coneixença que

me'l fa estimar i me'l situa en el lloc que li escau entre els amics, (no vull dir els abellits de l'amistat), lligat a les obres conjuntes i compromès en les mateixes bregues espirituals que són la nostra justificació.

La camaraderia de les joventuts catalanes d'avui no pateix les deixalles dels blasmes i de la enraonia de les hores perdudes perquè es nodreix del contacte d'activitat i també perquè l'esplai no li arriba sinó a les darreries de la jornada quan tots, l'un a l'altre podem demanar: — Què has fet avui? — i la nostra resposta pot advenir una mica més de desig nostrat, si en coneixem millor les arrels i el nostre silenci comença d'ésser la disciplina del cor que les aventures mentals i sentimentals espaiaven i n'esbargien les forces.

Aquest és l'interès vital de Rafael Benet. De bella arribada a l'aplec dels amics, porta al rostre la gravetat professional de l'home responsable davant dels altres homes. S'asseu, una mica a desgrat, com si encara no li fos un guany el repòs; fulleja els llibres dels companys, i, secament, obliga la resposta: — Què és això? — o bé: — Què diu aquesta fulla? —, com si cerqués la superior coordinació de la banalitat del moment amb l'intenció del qui hagi comprat el llibre o amb l'utilitat del crít volander damunt la pàgina del diari o amb la compllicitat de la presència jornalera de tots que no és un costum sinó un desig de coordinació.

Altres vegades calla sorrudament, calla inequívocament, calla activament, diriem, i entre el seu silenci i la seva avidesa dels dies de cercadora presència no hi ha salts ni sotrats ni inhibicions perquè tampoc no és la callada gravetat un costum sinó un desig, el mateix desig de coordinació.

Si és desig, és activitat. Així tots havem fet la nostra segona educació. Així En Rafael Benet, pintor de naixença, es fa conèixer per aquest senyal humà dels nostres temps; per la educació viva que fa possible la troballa dels companys els quals no s'han de comptar per a saber quants són ni s'han de nomenar abans de l'estreta de mans per tal com tots ells serveixen fidelitat al manament que els cridava: estructura, ordinació, objectivisme.

La personalitat essencial de Rafael Benet s'explica per la triple advocació just al punt que deixa d'ésser una mitologia erudita per convertir-se en substància nostra, substància d'estament, gosariem dir, guanyadora de totes les jerarquies dels mestratges de l'Art Major i xopa de totes les sabors dels oficis que defineixen el poble.

Arribem a definir En Benet artista amb un gran respecte perquè abans hem pogut saludar En Benet home amb aquesta lleialtat: — Va de veres! — com entre poetes definíem d'una manera semblant En Joan Alcover i entre teoritzadors de la literatura fariem la part bona als dialogadors com Paul Claudel i Jacques Rivière, *A la trace de*

Dieu, dels quals primer que la troballa del ritme nou o de la prosa serena endevinem la fesomia d'homes de veres.

Aquí i fora d'aquí hi ha avui una mena de poruguesa de trobar homes de veres. Si gosessiu dir que refarieu la Capella Sixtina si l'obra de Miquel Angel s'esborrés, tothom riuria al voltant vostre i *potser no més serien les rialles massa fàcils dels altres que no us deiaarien refer la Sixtina*. Mentres tant, rient, rient, se us encomanaria la tonadeta estèril de l'escepticisme dolorós i adolorit: *La guerre le vin le tabac les femmes le plaisir les hommes la guerre l'argent les femmes le plaisir les hommes les perles les affaires l'or le vin le soleil discordant*.

Pierre Jean Jouve sap prou bé les discordàncies que menen el trasbals de les ombres d'homes. No voldriem ésser-hi tinguts. Sé que En Benet és home d'ofici, artista intel·ligent.

La llibertat ha trobat en ell la mesura que estimem. Fidel sense forçar el judici, i sempre vigilant per no abandonar-se i per no torturar-se. Tota la jerarquia de l'ofici li ha valgut per definir-lo. Aprenent, feia créixer el patrimoni personal; fadrí, afirmava la seva personalitat i empeltava o podava, esforçat a vèncer la facilitat i a deixar al seu mestratge l'engruna de dolor que és el llevat de l'eternitat entre els llinatges dels homes.

Ve'u's aquí el camí que fa ascencional la producció pictòrica d'En Rafael Benet. Ve'u's aquí la puresa que la fa rica i austera a l'ensem. Si contemplem les teles del nostre amic, comentem de primer entusiasme;—Quin color més cenyit!—i, de profunditzar en el comentari, aclarim, amb l'interior satisfacció d'estar al davant d'una obra ben feta:—Cenyidor de línia, cenyidor de proporció, però triomfalment exacte cenyidor del color mateix i del concepte del color.

Sense caure en jocs de paradoxa podem dir d'aquest artista, com de tots els artistes que enlairen l'ofici a creació, que del respecte amb que tracten la matèria, aconsegueix en la màxima docilitat, de la matèria. *Arriben a sentir prou bé l'autoritat per renunciar a la violència.* No violen, posseeixen la matèria. Fecunden. La tradició de llur personalitat no és un mimetisme dels dies sinó com el lligam de l'oblit i la continuïtat de la creixença. La contenció (deixeu-me dir: la sobirana castedat de l'ofici) els fa més dibuixats i més joiosos. L'home d'avui no nega el d'ahir; es troba més gran, simplement. Posseeixen llur obra. D'ells és dit, i de llur perpetuïtat, que són verídics; fossin rostres humans, fossin paisatges el que pinten, revelen en llur deslliurament l'anatomia de la terra llur. Infanten novament la tradició, perquè limitar-se és crear.

D'aquí els ve, d'aquí ve especialment a Rafael

Benet, l'intensitat arboradora sota una apariència tímida i sorruda. Homes d'entusiasme i de joia, homes profundament terrals però dotats del sentit místic de la gent d'ofici (no se estar-me de recordar aquí el Charles Péguy que Jerome i Jean Tharaud ens fan estimar) que defensen el tresor de l'esperit sense abandonar el realisme; el doll fresc, la joventut renovada, la sinceritat, l'esperança, la flor de les ànimes i de les idees, per tal d'oposar-ho, si cal, als senys marcits, a l'estalvi sòrdid, a la vana experiència previsor, a la vellúria, als sentiments fets, a la raó raonable, al truc fi, a la combinació i a la política.

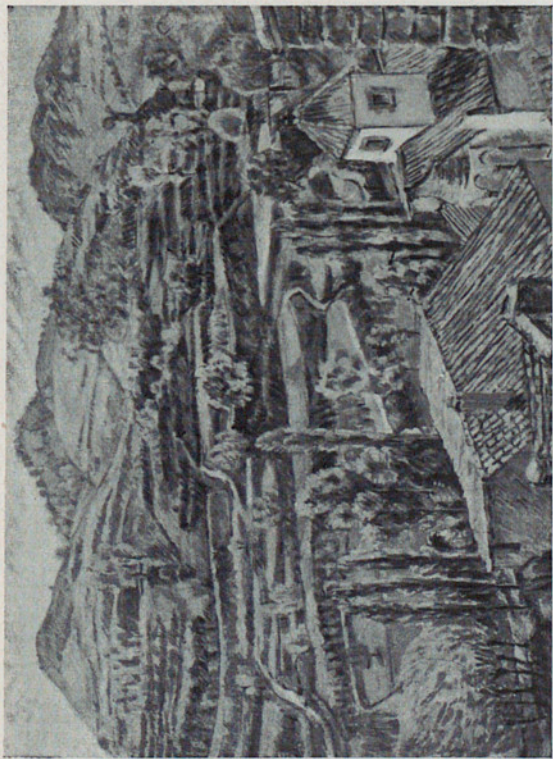
Homes així sempre donen més que la seva curiositat. Sempre donen més que el seu treball i que els seus cabals. Donen la seva tranquil·litat, arborats, com En Rafael Benet, nostre per les flames de l'entusiasme i de la joia. I saben l'hora gràvida al cor de la qual les petites coses que preocupen els professionals deixen de tenir sentit perquè la realitat de veres és tota altra.

J. M. LÓPEZ-PICÓ

La carretera
1917

Col·lecció Manuel Puigbó,
Terrassa

Els marges
1918

Col·lecció A. Boada i Lladó
Terrassa

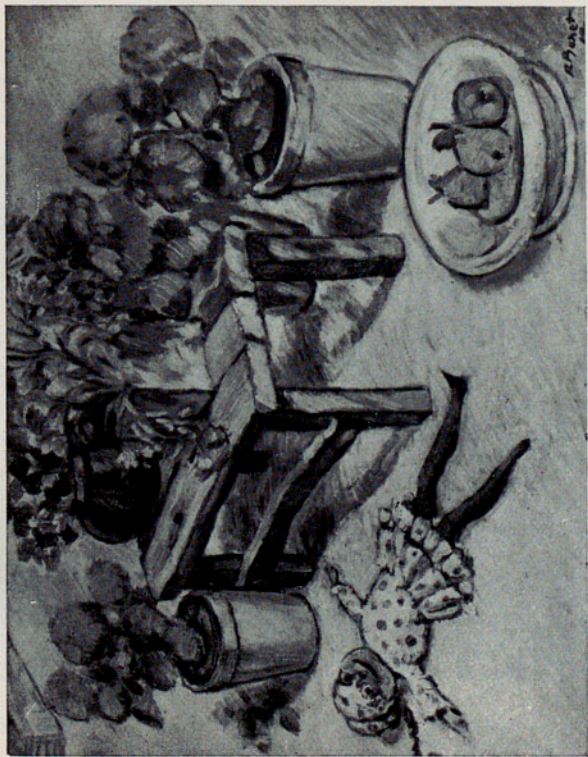
Poble de Mura
1918

Col·lecció Emili Soler
Terrassa

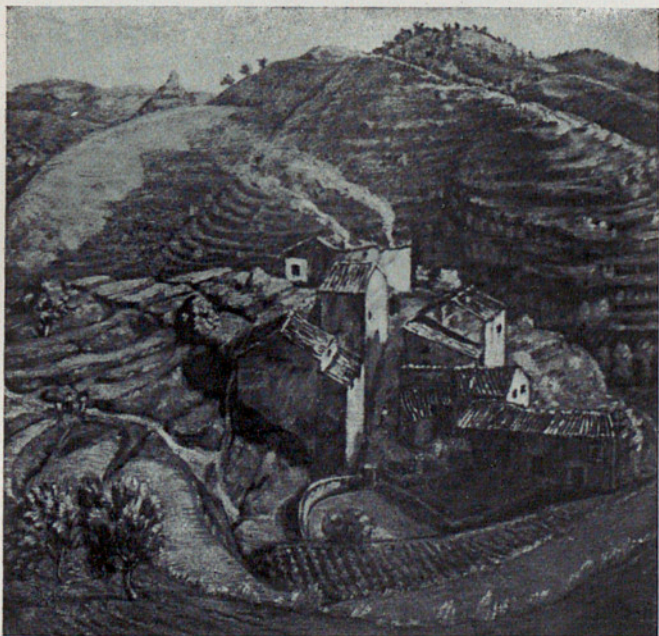
Bodegó
1918

Col·lecció Frederic Marimon
Barcelona

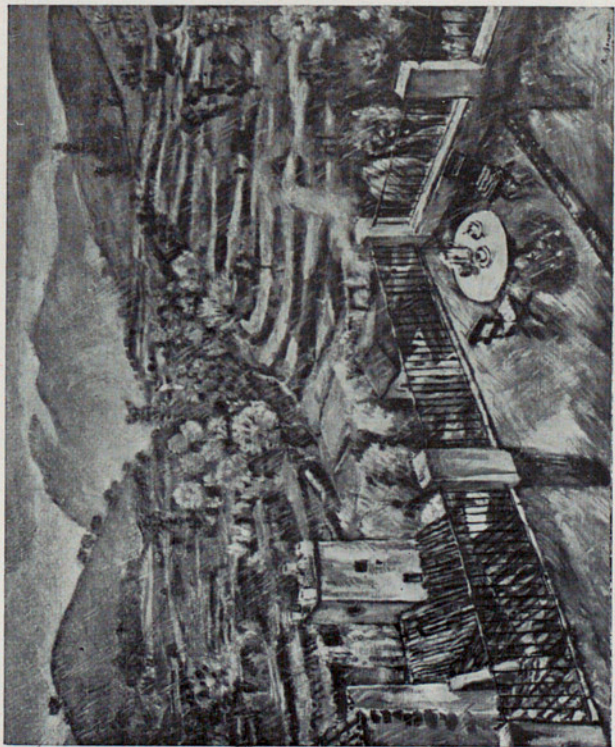
La Pepa
1919

Col·lecció Ramon Gali
Terrassa

Tardor
1919

Col·lecció B. Fornells
Terrassa

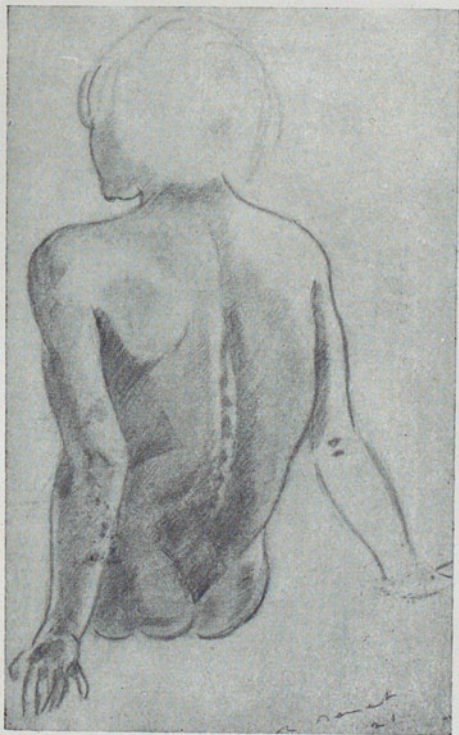
La pluja
1919

Museu d'Art Modern
Barcelona

Les nogueres
1921

Museu d'Art Modern
Barcelona

Dibuix

1921

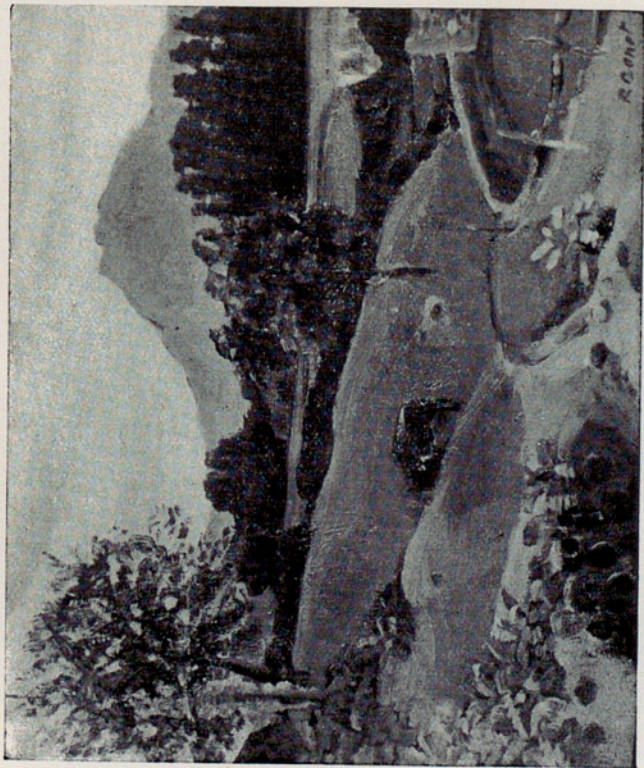
L'estiuejadora
1922

Col·lecció Bonifaci Romero
Terrassa

Els mills
1922

Col·lecció Francesc Salvans
Terrassa

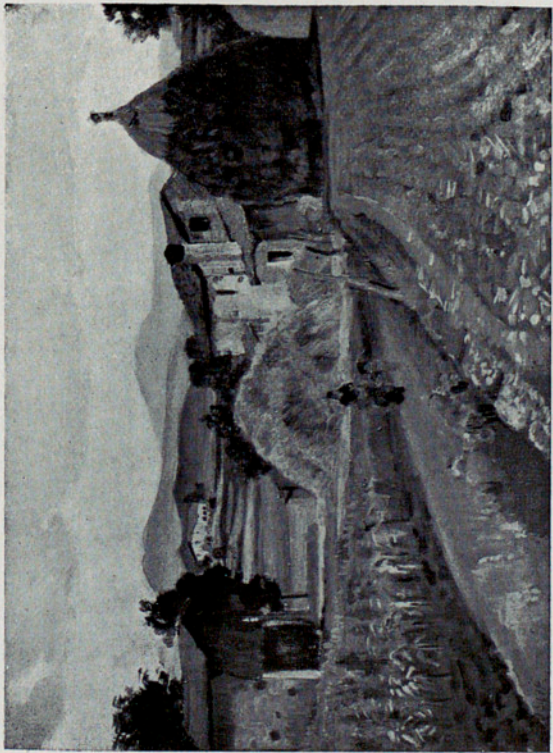
Puigsacalm
1923

Col·lecció Lluís Plandiura
Barcelona

Prat de les móres
1923

Col·lecció Josep Sala
Barcelona

La Coromina
1923

Col·lecció Lluís Plandura
Barcelona

Dibuix
1923

Col·lecció Rossend Partagàs
Barcelona

Batet
1923

*Col·lecció Josep Barbey
Barcelona*

L'Userda
1924

*Col·lecció Lluís Girona
Barcelona*

Retrat del meu fill Jordi

1924

Peonies

1924

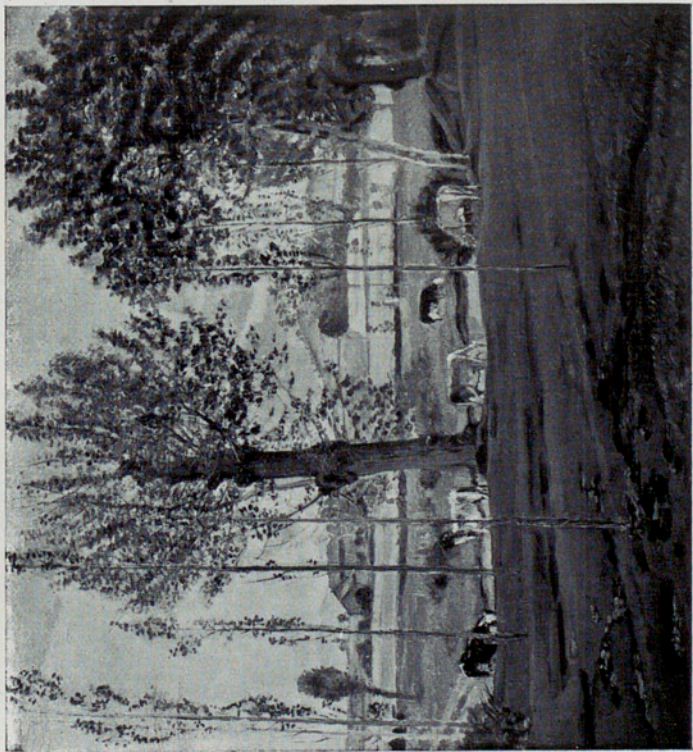
El moli
1924

Col·lecció Josep Rogent
Barcelona

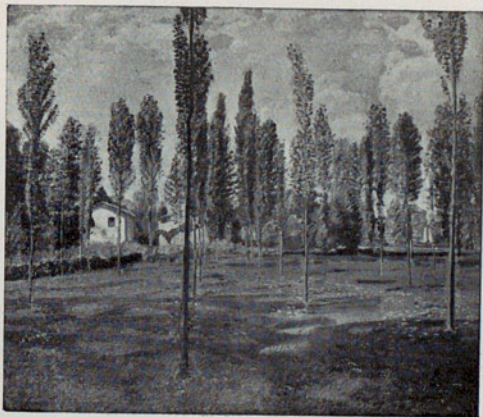
Roures de la Moixina

1924

Des de Les Corominotes

1924

El prat
1924

Col·lecció J. Ruiz-Castella
Barcelona

Montolivet
1924

Col·lecció A. Puig Gairalt
Barcelona

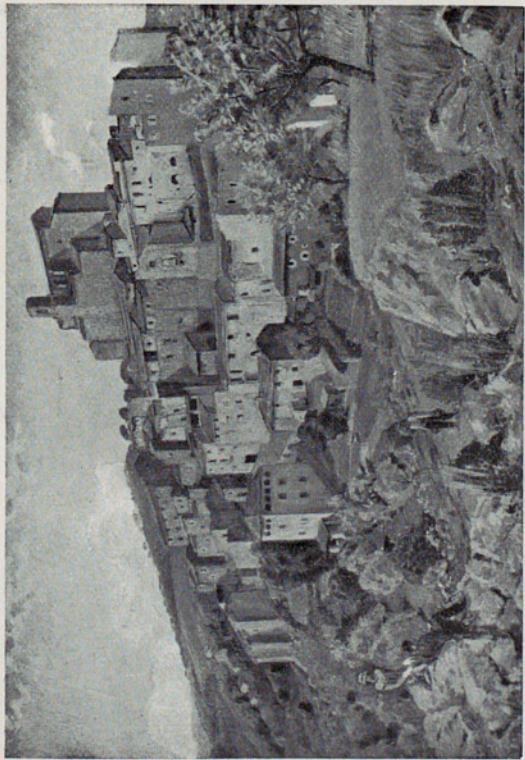
El vent
1924

Col·lecció Joan Merli
Barcelona

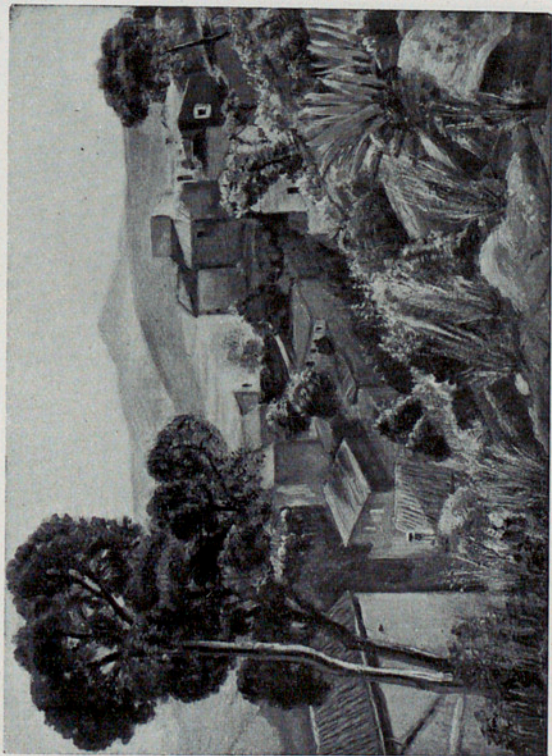
Feixes
1925

Col·lecció Ramon Pont
Terrassa

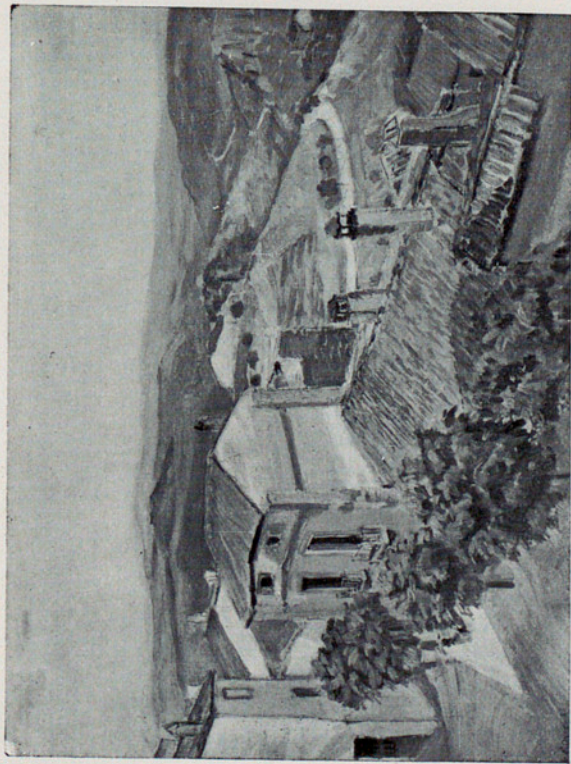
Corbera del Llobregat

1925

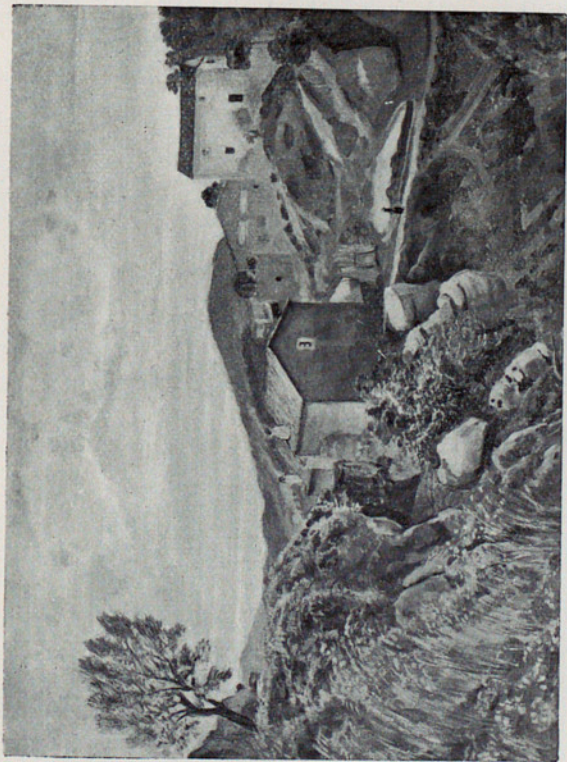
El raval
1925

Col·lecció B. Fornells
Terrassa

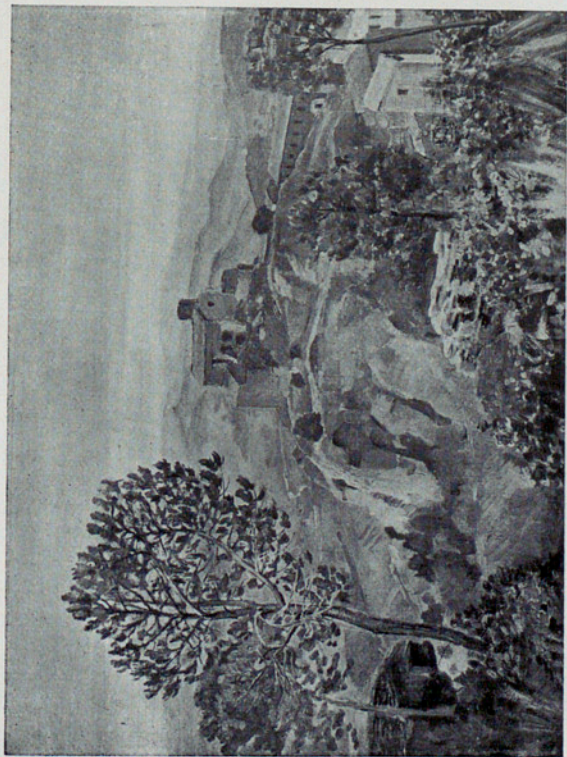
Plaça del poble

1925

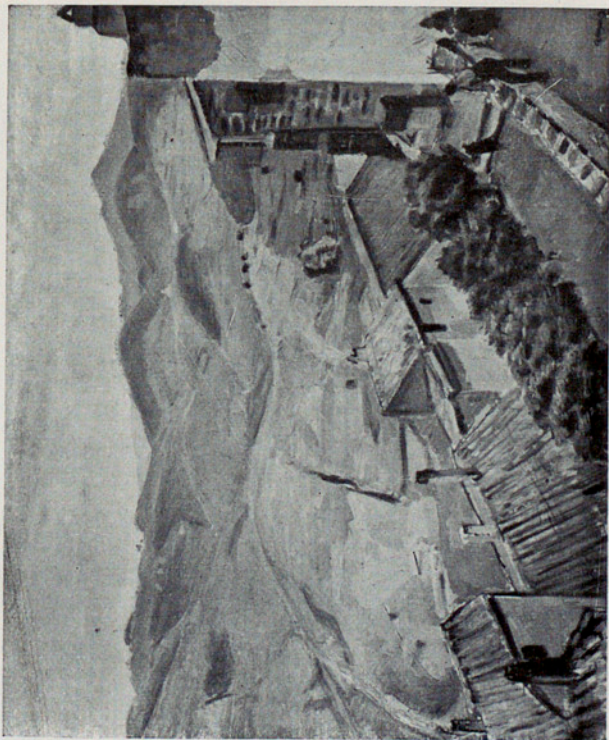
Les Roques

1925

L'església

1925

El poble

1925

La vall
1925

Collecció Josep Sala
Barcelona

Retrat del meu fill Martí

1926

MONOGRAFIES D'ART

PINTURA, ESCULTURA, DIBUIX,
CARICATURA, ARQUITECTURA,
ARTS APLICADES.

VOLUMS PUBLICATS

PINIURA

Marquès-Puig, per Carles Riba

Joaquim Torres-Garcia, per Josep-F. Ràfols

Rafael Benet, per J. M. López-Picó

ARTS APLICADES

Jaume Mercadé, per Joan Sacs

Antoni Badrinas, per Rafael Benet

DE PUBLICACIÓ IMMEDIATA

ARQUITECTURA

Antoni Puig-Gairalt, per Joan Sacs

PINTURA

Joaquim Sunyer, per Josep M. Junoy

*Monografies d'Art
de les Edicions
«Quatre Coses»
s'imprimeixen en
els tallers Omega
del Carrer Ample
de Barcelona*

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques

1500443472

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA
DE BARCELONA

BIBLIOTECA

Res. Mar.

REG.

17.301

C¹₁₀

SIG.

75.0711 (Ben) Lóp

MONOGRAFIES D'ART

Administració

SALA PARÉS - LLIBRERIA

Petritxol, 5

Barcelona

1926

4 PESSETES